

עם שאר הנלנות ושאטטלע ונע כיון טהזכר ואת טביית אטור איו מי יחיה מטמוז ג' כלומר וזאיוכל לנחות
 עצמו מטמוז את לה' שלם ימים עליו הנזר את לה' סיעמד. סנחריב ויצלצל חתכל האומות ושד יצא
 צים מיד בתיס ייעצרו כתיס טהם : : : צברנות גדולת על אטור יוענו חסור יענו איהם טבעצר הנהר
 ונע הם עזי אורז וכן שרש דנא עד דקטילת חיותא ונע צים ספניות גדולת כלכתיכותי אדיר וטורנ רבתי
 צמטים יכך טמה לזות את בנות מואב על ידי ענת צלעכ כדלוי צחלקויטתחו ללה' כטתרג' יצהם עליהם חמ
 להם הטמזש ל' והיא מוצאה ל' דמות פשר מחיקה ואומר על הטתחזה לזה כשר על טס טפערין לענו פ
 טבעת ומוציאין רש וזו היא עבדתי ויחר אף להם ציטרא טלח צם מגעה יקח את כל ראטי העם לספוט
 כל העבדים לפשר והוקע אותם כל העבדים והוקעה תליה היא כמו טמזינו צצע טחול והוקענוס ללא
 וטס תליה משרטות וק עטד וזה צחקלה וכל הנסקלן נתלן נגד הטיוס לשן כל יומא הטמט מודיע את
 החוטאים הענן נקפל מכנגז והטמט זורחת עליו והנה חיס מצב יטרא צח נתקצצו טצטו טל פרחשן אצל
 אמרי טהיה נטיח עליהם אמרו ל' אנו כלונס צמיתה ואיתה יוטכלקח את המדינית והצאה לענ מטה אמר
 ל' א. אטורה או מותרת ואם היאמר אטורה צת יתרו מי התירה לך וכו' כדאיתא צחלק צחל הן הנפרשין
 לרא פנחם ראה מעשה ונזכר הלכה אמר ל' למטה מקובל מיד הטעל ארמית קנאח פנשן צ' אמר ל'
 קרינא דאיתתא חיהו להני פיוונקא מיד ויקם מתוך העדה ג' הקוצה ג' האנהל ג' קבתה כמו האדוע
 זה לחיים והקצה כיון צתך זכרות טל אמרי ונקטת טלה ודאו כולם טלן לנכס הרגב והרצה נסוב נעשו ל'
 כ' כדאיתא התם חסלת וידא בלק פירסת פנחם

כן לעד ונ' ונש טהי טצטים מבין אותן הראיתם בן פתוי זה טצטום אב חמו ענלכ לעטדה וזה טהרג
 גטיא אחד מיטרא לפיכך צח הכתוב ויחמו אחר אהרן צקנאו את קנאחי צנקמו הת נקמתי צהצם חת
 הקנף טהיה ל' לקצוף וכן כל לשון קנאה הוא המתהרה לנקוס נקמת דבר רת צריתי טלכ טהרה ל'
 לצריות טלם כאדם המחזיק טוצה וחיותא למי טעטה עמו טוצה אף כאן שרש ל' הקצה טלמותא והיתהל
 צריתי ואת צריות טהונות עלם טאעף סכצר נתנה כהונה לזרע טל אהרן לח טתנה ג' לח אהרן ולצנ
 טנמסחו עמו ותולדותיהן טילצו אחר המסחתן אצל פנחם טנאל קודם ולח נמכח לח צח לכל כהונה עד כאן
 וכן טטנו צוצחיס לח נתכהן פנחם עד טהרג לזמרי ללהי צטכל להי כמו המקנא חתה ל' צטכל וקנאחי
 לצן צטכל ציון וטס חיס יטרא ונ' צמקום טיוחם את הצדקיס לטבח יוחם את הרטע לנאחי נטיח צת
 אב לאחד מחמסה צתי אבות טהיו לטבח סמשן דא להודיע טצחו פנחם טאעף וטזה היה נטיח לח דינע
 עצמו מלקנח לחלל יטסם לכך הודיע הכתוב מי הוא המכה וטס האטה המכה ע' להודיע סנאתם טל
 מדינכ טהפקירו צת מלך לזאת כלי להטיל את יטרא ראס אומות ונש טנהג מנהג ציון צעצמו להפקיר
 צת מנאן סלטי צית אב חמסה צתי אבות היו למדין ועשה ועשר וחטך ואצטעגלדעה וזה היה מלך
 לאחד מהם צרור כמו זמר וטמור אמור לשון הוה כלומר עלכס לאייס אותם כי צורריס הפ לכס על
 דבר פשר ואת מואב לח צה להטמיד מעט רות טהיתה עתידה לצאת מהם כדאיתא צצח קמח צכליהם
 כתרע' צמחטבתהן כמו וארור נוכל יט צעצרו צר לשון ערמומית מחטצה אחרת ויהי אחרי המגפה
 ונ' מסל לרועה טנכטמו אצב לתך עזרו והרג צהם והוא מונה אותן לדעמטין הנותרות יח כטיצאו
 יטרא ממזרים ונמסרו למטה נמסרו צמטין עכטו סקרב למות ולחחזיר צאט החצרן צמטין לצית אטיתם
 על טצט האב נתיחמו ולח אחר האס וידצר מטה ולעזר הכהן איתם צצרו עמכ על זאת טצוס המקוס
 למינותם לאמר אמרו להם צריכיס איתם למאת מבן עמרי טנה כאטר צה יא טיהא מטינכב מעשרי ומעלה

ומעלה סג כל חשבר על העקרית וגו' מסכתות החינוך: לש שהיו האומות מונס אונת' ואומדים מה אל
מתחמקים על סגותם סגורים הם טלן סלנו המצרים באמותיהם: אם צנעם היו מתטלס קל וחומר
צנעוניהן לשכך הטיל הקצה טמו עלהם הא מצד זה ומצד זה למד משד חט עלהם סהם צנ אבותיהם
וזהו טמשרט על ידו דול טכני זה עמדת לטרא הסס הזה משד עלהם סהם מתחמקים למעניהם ולשכך
כתב צלן החמני העליוי חכל צמנה לל הוצרך למד מסכתות הימט לש שהסס קטע ס חד צראס והא
צמוף אטר הצו חט יטרא על מסה צהצותם חט העס על יא: הסיחו חט יטרא לריב על מסה יטרא לטון
העשיל יוהא לטס: לחות ולצדון: למען אטר לל יקרבאים לחלק על הכהונה יוצ קרח לל חט יסס היו
צנעה תחלה צנעתה המחלוקת הרהר תעורר צלם לשכך נצבצר להם מקום נסה צנהיטס יסס סס
לורח הוא נאחר: לטון נאחר: חכל מטפתות אחר צנל וכן חמס מטכט צנמן סהרי בעשרה צנס יד
למצרים וכן לל מצה לא ח: וכן אצבן לנר הרי טכעה מטפתות בטל ומצחתי צנלמח ירמלמי סכסמח
אחר וצנלמח ענט כסד וצח הכנענט להלחס צסרא נצנל לצלחאר צמצרים וחחרו לאחוריהם טמנה
מטפתות מהר החר למוסרה והוא טצאמר וצט יטרא כטש מצארא צנ עקן מוסרה סס מות אחר: וכן
צמוסרה מות והלל צחר החר מות וממוסרה עד הר החר טמונה מטפתות למפרט: לא מלמד סארא
לאחוריהם ורעט צנ לל אחריהם להחזירם וזהו מהם טענה מטפתות מצנ לל בעל ארבע מטפתות טמט
ועד חל: יומצנ יטחר לל נמט כאן לא מטפתות הקרחי יוהר כשת לל יענע מה חיל: ורצ תנחומה דרט
טמית צמונה צצבר צנעם: חכל לש החסרון סחסר טכט טחשן צמטן הזה מנין ראטון סמצר סני
מדח סכל עסדים וארבעה לא טעל מטצנ טמשן: לחות יאמר חט טח מטפתות אצסן ואיט: מדע למה
נקראת על טמו: לטוט: הוא חט: סאמור צורדי מצרים: כי כל המטפתות נקראו על סס יורדי מצרים
והנלרים מסס לל נקראו המטפתות על טמס חוז מטפתות אפרים צמטה טנוצו כולס צמוצרים: וארד
ונעמן צנ צנען ומסומו טל רצ מטה הדרטן מצחתי טירדה חמן למצרים כפהינה מעצרת לש
נחלק המטפתות צצברין וחמול וחבר ומלכל סהם צנ צסס: ואס אנדת הרי טוט: ואס לחו אומר חט טהני
לצנע צנס הרבה ומטטס הלל ארד ונעמן יטאת מכל אחד מטפה: רצה ונקראו ונלחח: טחר צנע על סס
צנעו לירות הסנס הלל על טמס נקראו: וכן חט אמר צנע מכיר סנחלקן לטט מטפתות אחת נקראות על
טמו וחחת נקראות על גלעד צנ חמטה מטפתות חסרו מצנו טל צנמן: כאן נתיקחה מקצת נסחת חמו
טקדחתו כן חוט צן אטנות וצנל צנצנ נתיקחה כולה ח מצחתי צסודל טל רצ מטה: ולס צנ טולח
ומערן יטאת מטפה: רצה ונקראות על טמט ונחטס צנ טולחן למתי מטפתות: צח וטוטות מצח צנרטה זו
חמטס וטנצמטפתות ומצנ לל טמונה הרי טסס וחמס: וזהו סנכי חתס המענ וגו' יחטס המענ חמרים
ממטפתות כל העמים סהם טענטס חמות אף ח הצנתי מוסות טל רצ מטה: אף הוצרכתי למחט ולחסיף
צצבריו: לאחורים הוא חמי טירל למצרים: ולש סנקראות על טס יוסף טהיח אחיו נרכ ממו קראו לאחירס
טענטס חח מוטס על טס חמף טהיח טשף צן החומות: טחוס הוא חמס: וטס צנלמח סרח: לש טהיית
קיימת כאן צחית והייתה מבחי מצרים מנין כאן: ללה תחלק הארץ: ולל לפחיתס מכן עסדים חף על ש
טכא לכל עשירי צערס חלק הארץ טהרי טענטס לל טעל לא חלק אבהם לצנו לרבהרצה נחלתו לטענ
טהיח מרצה צחכל כצנ חלק רצ ואף על ש טלח חט הגטלן טון הכל לש רצוי הטכט חלק החלקי ולל עטו
על חט גרל לא הערל חט על ש רוח הקדט כמא טמשרט צצח צנר: לעד הכהן מלצט צאריס וטומס
ואמר צרוח הקדט חס טכט עלעט שלח תחוס עלעט שלח עמא וטכניס כתוכס צטנע עטר שתיקין וכללן
צנך קלש וצנסיח מכנע חט לתוכו וטטל טט שתיקין והערל חט צנח ואמר חט הערל עליתי לגטל עלעט
ססס טלעט סל על ש הערל ולל סלסח הארץ עמה לש סיס נטל מטפת מתצרו לא צמח סתכר דש

בבית בית מילה טוב הכל לשם הערך. למנוח מטה אבותם. יחל יחזי מצרים. שנה הכתוב בחלק א מכל
 בחלות סגירתה. שכל בחלות חיים יורשים את המצות וכלן מתכס מרשן את החיים. כיצד שג אחים מוצאי
 מצרים שהם להם צנים בבחי הארץ. לא אחד ולזה שלש האחד נטל חלק אחד והטלסה נטל שלשה וחזרה
 בזאתן חלקים אבותם וחלקם הכל צמח זהו שג לזה תחלק הארץ לבחי הארץ ולשמות מטה יחזיק יחזק
 שחזר טחלק הכנס חלקה לשם אבות כשיצא ממצרים ואיל מתחלה חלקו למצן יחזי מצרים לא היו טחלקן
 אלא הארבעה לא שג חלקים עכשיו נטל ארבעה חלקים. על ש הערל. הערל היה מדבר כמו שפרסתי
 למעלה מבד שנתחלקה צדוה תקדים וכן הוא אומר ויתנו לכלב את חדרון על ש יא נתנו ל את העשר אשר
 סא. ממות אבותם יצאו גרים ועבדים. לה מטפחות לוי. חסר כאן מטפחות הטמש והשחל וקצת מן
 הטהר. חסר יחזי ארבעה לוי. אטתו ילדתי במצרים לידתי במצרים ואין הורתי במצרים. מכסכנסת
 לתך החומה ילדתי והיא הטלמה מנין ששם טהרי צירטן אי אתה מוצא לא שמים ותשע. כי לא נתן
 להם בחלה. טהנמסס מכן עשרים היו צע בחלה שג איש לשם עקודת מותן בחלתו. וכלה לא היה איש. אבל על
 הנשים לא נגזרה גזירת מרגלים לשם שהם מחבטות את הארץ. האנשים אומר נתנה ראש ונפוצה מצרימה
 והנשים אומרות נתנה לנו בחלה לכך נסמכה פרשה צמות צלפחד כאן. למטפחות צע יסבך. למה נאמר והלא
 כבר נאמר בן מנשה. לא למד לך יסבך חבב את הארץ שג והעליתם את עצמותי וצמות חבב את הארץ
 לאמד שהיו כלם צדיקים. שכל מי שמעט ומעטה אבותו סתומין ופרט לך הכתוב צלפחד מהם ליוחסן
 לסבך חרי צדיק בן צדיק. ואם ייחסו לנצי כען בן יסמעל בן נתנה בן אלתמש כדוש סכל המכרים עמו
 דששם הם. מחלה ונעה וגו. ונלהן הוא אומר ותהיינה מחלה ותרצה וגו. מבד טכולן טקולתא כא לשכך
 טנה סדרן. לשם מטה ולשם לעזר מבד סלח עמל לשם. לא צמח הארבעים אחר טמות אחרן. אפרט
 למד לשם מטה ואחר כך לשם לעזר אפרט אם מטה לא ישם לעזר מנצי ידש. לא סרס המקרא ודרשה
 דברי רב יאטיה. יחזי חנן אומר מטוס רב לעזר צבות המדרס היו יוסטין כולן. ויקרב מטה את מטפחן
 נתפלמה ממנו. וכאן נפרט ממנו על טגטל עטרה לאמר והדבר אשר יקטה מכס תקריוסן אל. דא רחוקה
 היתה פרט בחלות לכתוב על ידי מטה לא זכר צמות צלפחד ונכתבה על ידן. והוא לא היה וגו. לשם שהם
 צלות למד צמחא מות לא החציא אחרים עמו. ר עקיבא אומר מקטט היה ר' שמעון אומר מן המעטלש
 היה. כי אין לו בן הא אם היה לו בן לא היינו תוצשם כלם. מבד טחכמנות היו. כן צמות צלפחד דוצרות
 כתרנמו יאות. כלומר כך כתרנמו פרטה א צמרום לשם. מבד טראת שנס מה טלח ראות שגן סל מטה
 למה יגרשם אצין וגו אם יתנו לנו ירושתינו אנו במקו בן שמל ואם אין הנכס' חסום' דרשתינו אמו
 לנכס כן צמות צלפחד יפה תוצש אטרי אדם טהבה מודה לדברי יותן נתן שג חלקים חלק אבותיה מוצאי
 מצרים וחלק עם אחיותי צכסי חפר והעדרת לשון עדרת הוא צמי סאינו מנח בן לודס דא על סם טהבת
 מעדרת את הנחלה מטצא לסצא. טצנה וצנה יורשין אותה וכן ודעדר אתנחלתו לצית. צכס הוא אומר
 וצתם וצתה הוא אומר ודעדרתם. לטאירן הקרוב אלנו ממטפחתו ואין. מטפחה קרובה לא מצד אב. עלה
 א הר העצרים למה נסמכה פרטה א לכאן לא כיון אומר הקבה למטה נתן לתן להם אומר אותנו צוה
 להנחיל סמח הותרה הגירה ואכנס לארץ. אומר הקבה גדרתי צמקמה שמדתי. דא כיון טכנס לנחלות
 צע גר וצע ראותן אומר טמח כמדומה. טהותר גדרו. מכל למלך טגור טלא יצא לעתה עלערין של טכנס
 לסער והוא חרמי לחצר כיון סצא לכנס. לקיעון אומר לעצ מוכאן ואילך אין לך רשות לכנס. כאמר מות
 אהרן אחיך. מבד סנתחא מטה למיתתו. סל אהרן דא אין אותה מוכממנו על אשר לא קדשתם הא אם
 קדשתם לא הצע אטכס לעפר. צכל מקום טכיתב מיתתם כתב סורחם לשם טנגזיה. גזיה על חר
 המדבר למות צמדבר צען. סלא האמנו. לכך צקט מטה טכיתב סורחם. סלת יאמרו אף הוא מן

[illegible]

באגדה למה נאמר צעזער טלראט חדט לאי אומר הוכח עלנו כערה על טמיענותי אתה הירח על שנת
 התמיד ועטה כל הקרבן הזה ונמכר חין ונמכר מוסבט הטשר טאין נמכרים לחנו כל מלכות עממא את
 מלכיה לבס כען דער האבד המיתר צחול טל מועד אמורה ביום טוב פרים כנגד אצרהם טג ויקח בן
 עקר רך ועובא לם כנגד יצחק טהול שנה תמימה כעמים כנגד יעקב וכהכסס העריר יעקב צמח טל ר'
 משה ראית זאת יתמימט יהיו לכם ונמכרם איף הנמכרים יהיו תמימים מכאן למדו רבותינו טהין שעתה
 קיימנו פסיל לנמכרים בלא תעשו לזכר סלח יהו פוחתין והולכין כערי החג וזכר הבכורים חג טטשעת
 קדו בכורי קצר חמים על טס טתי הלחם וזכר הבכורים טהם ראטונם למנחת חמים הבאה מן החדש
 מולד שנת החדש מושק ראט חדט טהול ביום ראט הטנה מלכד חטאות הכשרים טשר הנעשה צעם
 האומר באחרי מות טגס הול חטאות ושנת התמיד מלכד שנת התמיד תעשו שנת הלל ונמכר מוסב
 על המוסבם הכתובים תעשו הול לטון צוי מלכד שנת התמיד ומנחתה תעשו אתה ונמכרים יוכן כל
 נמכרים האמורים בכל המועדות חוץ מטל קרבנות החג טכל ונמכר ונמכר ונמכר טצדק מוסבם
 על התמיד ואינו לטון צוי טהרי נמכרים טל מוסבם כתבין לעצמן צכל יום ויום יומנחתם ונמכרים לערים
 וע פרי החג טצדק הם כנגד טצדק אומות ומתמעטין והולכין סימן כליה להם וצמי המקדש הו מנכרם
 עליהם מן הייסורים והכטבים כנגד ישראל טנקראו טה פורה וזה קטשם ומניכר טטשכ וטמונה לכלות
 מהם טטשם וטמונה קללת טצמטנה תורה נאמר בטע ונמכרים בטטי ונמכר בטטשכ כמטשטם מה
 מים רמז לנסוק המים צחג יעצרת תהיה לכם עצורים תהיו צעטיות מלכד דער אחר עצרת עצרו מלכד
 מלכד טטשין לזה יומדרשו באגדה טכל ימות הרגל הקריב כנגד האומות עכטיו באין לבת אומר המקום
 צקטה מכה עשו לטשדה קטנה כח טאהנה מכה פיר אחד חיל אחד כל חל כנגד ישראל טהם אחד
 להקדה ולטון חבה הול זה כעם הנפגרים מלכד וזה חומר להם קטה על פרידתכם עכט יום אחד שר
 התעבים שר מנין מטל מלך טעיה טשדה וכי כדאיתך צמכט סוכה וצנחומי ולמה תורה דרך
 ארץ טמי טיט לנ חכמתם הם ראטון מחיל פנומות יום טע מחיל דגם הם טלטי מחיל בטרהמה יום
 דכש מחיל קטנות יום חמיסי ירק ושחת והולך כערי החג לזה תעשו לאי צמועדיכם דער קטב לחוצה
 לרג מלכד יום אתם למד קרבנות צרגל מצוה היא צדכם חו נדרים ונדרות טצדקתם כל הטנח
 הקריב צרגל כל זמן טאתה טס טמח יקטה לחאר ולעלות לרנטלם להקריב צדק ונמכר שגר צכל תאחר
 ונאמר משה ל פי ישראל להפסיק העטן דברי רב וטמעט לט טעד כאן דערי טל מקום וטרת מרים
 וצמח צדק טל משה הונך משה להפסיק תחלה ולמד טחאר משה ואמרה פרטת זו לטרא טחם לט

1234567

כן יט צמח טל אומר להם א לא צפרטת נדרים התחיל צפרת
 חסלת פנחס פדטת ויער משה אהרן

ודבר משה חלק כבוד לנשיאם למדס תחלה ואחר כך לכל ישראל ומנין טאף טאר הדברות כן תלמוד למד
 שטם חלו תהרן וכל הנשיאם צעה ודבר משה אליהם ואחרי כן ונגטו כל צע ישראל ומה ראה למד
 צרטת נדרים כאן למד טהפרת נדרים בחיד מונחה ואם חין יחיד מומחה מפר צטלטה הדעות יח וכל
 טלח באמריה פרטת זו לא לטאח צלגד נאמר כאן זה הדבר ונאמר צמחומי חו זה הדבר מה להלן נאמר
 לתהרן ולגטו ולכל ישראל טג דבר א תהרן וע איף זו נאמרה לכולן זה הדבר משה נתנצח צכה אומר לא
 צמחומי הלה והנכחים נתנצחו צכה אומר לא אטק עליהם משה ונתנצח בלפון זה הדבר דא זה הדבר
 טיעט הול למד טהחכם בלפון התרה ובעל בלפון הערה לכך כתב בלפון זה כלומר בלפון חכמות

לאהיה נביא ^{לנביא} לפניך הקדש עצמא של כהן גדול והיה האבן הולך ונעקן כדי לעשות רצון קדשו
שהיה היה מכפר בעד מצח טביטא אצל לא באומות העולם וכל הקדש זה החרון והניץ ולפי שהיה
צולעם עמהם שמפריח את מלכי מדין כבטשים והוא פורח עמהם והראה להם הניץ שהטם חקוק בו והם
מופלים לכך נאמר על חלניהם שפלו מן הארץ וכן בגלעם כתיב על חלניהם במפר יהושע צדו צדו
וכן ויקח את ארצו מיד יחמזות מלכי מדן וכי איש רוחה שחמטה מנה הכתוב למה הוזקק למר חמט
לא למקד שהוטח בולם בעצה והוטח בולם בשרענות ובלעם למה גם לא טהיל לעול סכר עשרים וארבעה
לא טהיל מישראל בעצתו וצא ממדין לקרחת ישראל ומוציאן עצה רעה חמ להם חס כטהייתם טטיב רצח
לא יסלתם להם ועכסם בטנס עזר לאף באתם להלחם נתינו לע סכרו מטלם ולא קפחיהו וכן בחרב יהוא בן
על ישראל והחלף אומאותו באומאותם טאין נוסעם א פתיהם על מי תפלה ובקטה וכן הוא ותפט אומאותם
לקלם נעשו אף הם באו עליו והחלש אומאותם באומאות האומות טבאים בחרב טנחא צב ועל חרבך תחית
עירותם מקום נוערים טלהם הם לטון מוטב כמורים חדש הקיהם דא לטון מוטב טריהם כמו טר
פלטתים מתרגמין טורט פלטתאי ויקחו את הטל מנד טהיו כטריס וצדיקים ולא נחטדו על הגל לטלח
יד בגוה טלח ברטות טנ את כל הטל ועליהם משרט בקבלה טנך בעדר הרחלכ אף חנשי חמלחמה
סבך סלם צדיקים במקום טכתי טכ אצל מלקוח טכ באדם ומלקוח בצהמה טל הם מטלטלן טל מלספ
צי יהוא בות מטלטלן טאין תכטיע מלקוח אדם וצהמה ויצאן משה וטעו הכהן לש טראו את נערי ישראל
ווצאין לחטף את הבה ויקטוף על פקודי החיל לממונם על החיל למדך טכל סיד חון הדור תלי בגדולם
טט כח בדם לאחות צדד בלעם יאמר להם חטל אתם מכנסיים כל המאות טבעלם אי אתם יכולים להם
טמח מרובים אתם מן המצריים טט מאות רכב צמור באו והטאכם עצה להים טל חל טוכ זמה הוא וכן
כדאיתח בלחן ובפפרי יהן הנה מבד טהיו מכירים אותן למר ח היה טכטל צה מלע וכל חנה ידעת
איש רחיה לבעל ואחיל לא בעקלה ולפט צין העצרון הרחיה לבעל כנה מוריקות יחרע לניה חר ואמר
להפסיק היצין דברי ר יטמח טחם חט קורח הרע כל זכר בטף וכל חטה יודעת חט וכל הטף בגטס וכח
חט ידעטכל חטה ידעת חט חט להרוע עכ הצברים חט להחיות עס הטף לכך נאמר הרע מחוז למחנה
טלח תכנסו לעזה כל חרג נפט רב מאיר אומר צה ורע צדד המקבל טומאה הכתוב מדבר ולמדך
הכתב טהלל מנחם אדם בחרט המת כחיל נגע צמת בעצמו חו חטלעזרק ט חן והרע תלמוד למד וכל
טנע צחל הקיט חודג לטנע מה טנע על ידי חטרו חף יורג על ידי חטרו תתחטאו צמי גדה כדן
טמחי מתים טאף לדברי החומ קצרי צים חין נטמחין היינו צאהל אצל צמגע וצמט דברי חכל מטמחין
כטמר מישראל טלח נאמר אדם אצל טומאה חלהל טנ אדם כי ימות צאהל חתם וטכסם ולא טהגי
מקבלם טומאה וצריכין הזזה לא מה חתם טע ברית חף טכסם טע ברית כטיצח וטמחו צריכין הזזה
וכל מעטה עוים להבא כל הקרנכ והטפליס והעצמות ויאמר לעזר הכהן וע לש טבא משה לכל כעט
צח לכל טשת טנתעלמה הימני הילכות נעל צים וכן חרה מוצא בטמחי למלחיס טנ ויקטוף משה על
טעזר ועל חיתמר בא לכל כעט בא לכל טשת וכן בטמש בא הינדים וך חתהילע על ידי כעט טעה
חטר צוה משה תלה ההורה ברט חך את הזהבוע חעל טלא הזהיר לכס חטה לא על הלכות טומאה
שד יט להזהיר לכס על הלכות נעל ואך לטון מישע כלמר חך ממוענים חתם מלה טתמט טכלס חט
אחר טהרתן וטומאות המתעד טיעהרן מבלעת חיסור נבלת ורבות חמרו חך את הזהב חך בא לטעט
ולמר טצריך להעבר חלדה טל קודם טיגעטלנו נזהו לטון חך טלח יהא טיס חלדה חך המיתכת יהי כמות
טהוא כל דבר חטר יבא בטל לבטל ס כלס תעטרו באט כדרך תטמיוט הגעלת מה תטמיוט על ידי
חמין יגעטלנו בחמין ומי סתטמיוט על ידי כל כעט טטל ואטכלא ולבגין חך צמי גדה יתחטא לש פטע חמו

חגיו זה לנהגו מנהגותיהם. יאמר להם חשש סצריכין הכלים נשאל לנהגין מין האיסור טעם טענה
לכל מתכות. ומי היה חששן כאן דרשו רש"י מים טהורה מוכות צדן. כלומר הרחוק לטעם זה
בזה וכמה הם ארבעה פיה וכל חזר לא יבא באש תעבירו צמים כי כל דבר טהור תמליטו על ידי הארץ
בגן כסות וקציעות וכל חיות סתמיטן צאנן ולא בלש חסור תעבירו צמים מטב לן ותיין. וזקוף כל
מיתכות. לא המחנה. לנחמה טכונה. סחין טמא מת טעם טעם ממהנה ליה ומחנה יסרף. סא אתרחם
קח את החטבן וחצית את המלקוח בין תופעיו המלחמה וע. חצין לא נחצין לחל ומחצית בט יסרף אטר
חנה מטה לנהגה והנחמה להם מן האנשים האנשים ויהי מחצית העדה כך וכך ויקח מטה וע. ויהי המלקוח
יתר הדין. לש טל נצטוו להרים מכס מן המעטלן לא מן המלקוח כתבאת הלשון הזה ויהי המלקוח טל
צא לכל חלקה כך וכך מכלל טהיה עזף על צות המטלטלן אטר בזה עבד הנבא חט לן ולא צא לכל חלקה
מספר הצאן וע. לא נפקד. לא נחמר ותרעם לאטנא והוא חצרן צלסון חרמי כמו חנהנה. דהות טנא
מן מניא. וכן יפקד מוטבך. חט הרצל לטעם. ויעקד מקום טד. נחמר מקום מוטב וצין חט יוטב
טס. ענל נומי חון. כומו. רשם טל צות הרחם לכפר על הדוריו הלכטל צנות מדין עטרות ודיטן וע.
מחירן סיחון ועג היו. האחיס. לטון תמיהא הוא. למה תנחון. תסירו ותמנע לב לעטל טיהו סברים
טחיתם ידחיס לעצור מנה המלחמה וחון הערים והעם. קדם צדנע. כך טמה יטתי קדם הי הקנא חורג
טל קנא היה וילדה לן חמו טל כלב את עתנא ונעם וטלטלם צנענא. למשה. כמו טש טנה על טנה שלתי
טש וע. לטון תוספת צנה למקנא פה חסידים הם על ממונם יותר מצניהם טהקדמו מקניהם לעפס חל להם
מטה לא כי חשקד שקר והטל טפל. צנן לכס ערים תחלה לעפסם. ואחר כך גדרת לצנכס. נחלן חוטם
נזרין מהירים. כמו מהר טל חס צו. ימהר וחיטה יוטב טשינו צעשנ חל חיונו צערי המצור טננה
עכשת מעצר לרדן ולאה. צעצר המערב. כי צאה נחליתנו וע. כדר קבלנה צעצר המזרח. לצנכס תיבה
זו מנידת צנה ולפס כולם טחין טלף להפסיק בין מן לצדי ולף טבא כאן אחר הטון צמקס הם טל צנה
ולפס הוא מיסודו טל רצ מטה למדי. והיוצא מוטבם. לצנכס טקבלהם על כס לעצור למחמה על כס
וחלק. טמטה לא צקס מהם לא נכבטה ואחר תמנע והם קבל עליהם עד התנחל הרי הוטש להם שד
טצנחלקן. וכן עשו. ויאמרו צנ נד. כולם כליט אחד. ויצו אותם להם עליהם. כלמר עליהם ועל תנחם
מנה את לעצור ואת יהושע כמו יא יחם לכס. ואתנ אחזנחליתנו. כלמר וצדנו וברטתינו תיה אחזה
נחליתנו מעצר הזה. ערי מצור וגדרות. את חל צנו לערי מצור וגדרות צאן וחת נט וחת בעל משן
צונכס טס. נט ובעל משן טמו. ען הם טהאמודים קורין עריהם על טס ען טלהם וצנ רחובן הסס את
טמם לטמות אחרים והו מוססות טכ ובעל משן צנ מוססות לטכ אחר. ואת טצמה צנו צסמה והו טצם
החמורה למעלה. וידט. כתרנמו ותרד. טתיעת ריש מטמטט טתי מחלקות לטון ידוטה ולטון הודט טהו
טירוד ותרדן. חותיהם. כתרניהן. ויקרח לה טבא. לה משק הא ורחיטי. צמוז טל רצ מטה לש טל
נתיקיים לה טס זה לשכך הוא רש טמטט מדרטו כמו לא ותמיהה מה ידרוט צטתי תיבות הדומין לה
ויאמר לה צע. לצנות לה צות. חסלת ראש. המנות. פרטת. לה משה

אוצר החכמה
1234567

למה נכתב המעשה הלל להודיע חסדו של מקום שהעש טנר עליהם לטלטלם ולהעם צמדד לא
תחמ טהיה נשם ומגולטלם ממטכל ארבעה טנה ולא הייתה להם מנוחה טהרי חין כחן לא ארבעם
וטתים ממשתצא מהם ארבעה טרה טכולם הי צננה ראטנה קודם גדרה מטנכע. מרעיתם עד טבא
לרתמה טמט צטלח מרגלם. טנ ואחר נמש העם מחצרות וע. טלח לך חנטי. וכן הוא אומר ויבש

והחזרתו ויחזק צדקתו ויהיה צדקתו פארץ וישלח נא מזהם שאונות ממשות סהיו לאחר מיתת אהרן
 מהר החר עני ערסת מזהם צערת החר בשם נמצא טכל טלטים וטמונה טנה לא נמשע לא עשדים ממשות
 וזו ממשות טל רב מטה ורב תנחומא דרש ב דרטה אחרת מטל למלך טהיה צנו חולת ומולכו למקום
 רחוק לרפאותו כזן טהיה חוזרים התחיל אצו למנות הממשות ואומר ל כזן יטבא כזן הוקדנו כזן חטאות
 דרשן וס ויחזק צדקתו ויהיה צדקתו פארץ וישלח נא מזהם שאונות ממשות סהיו לאחר מיתת אהרן
 וזה חסד לך לטון רמייה חצי גמר טנוטב עב נחל רתמים על שי יא מלמד טמות צנטיקה וטמעה כנעה
 כזן למדק טמיתת אהרן הטמעה לשי טנסתלקו העצט וכסער טתנה רטאות להלחם בטרא לשיכח חור
 וטנה כזן בשי העברים לטון חרבות ונלם כמו לשי הטדה טמא את ירושלם לעיים מביט היטמעות
 עד אצל הטמים כזן למדק טיעור מחנה וטרא טנע עשר מיל ואמר רבה בר חנה לדידי חזיל הוהו
 חתירא וס אצל הטמים מיטור טל טמים אצל טמו והורטתם ונרטתם מטכותם בטרנ מתכרתהו
 כותמנמיתון ועל טס טהי מסכין את הקרקע צרצרת אצו טייט להטתחות עלה מטכותם כתרנמ
 ויתכרתהו והורטתם את הארץ מתטבה ולו ויטבתם צמח תוכל להתקיים צה ומקרא קצר הוה לא מקוב
 אטר יצא הערל ל יהיה למנות אטתיו לשי חטון תצדי מצרים לא צטטט עטר גטלם למטין הטצטס
 והיה אטר תודירו מהס יהיה לכס לרעה לטכיס צעטכס ליתמות המנקרות עטכס תרנע טל יתדות
 מיכין ונצטטט שיתרים צ השיתרים לטון מטכות קותיס המוצבות אתכם למער ולכלל אתכם מחין יוצא
 וצו וצדו אתכם כתרנע אצו הארץ אטר תטל לכס לשי טהרבה מצות נהנה צארץ טאין טהנן
 צמחה לארץ הווקק לכתוב מצרע גטל רוחותיה מצב למד לך מן הגטלם הנל ולטכ המצות תטל לכס
 על ידי טניתחלקה בערל בקרחת חלקה לטון נטלה ומוא אד על ידי טהפיל הקצה טרהס טל טענה אומות
 מן הטמים וכרתו לשי מטה אמד ל רזה חין בהס כח לכך כתב לטון נטלה והיה לכס פחות נגכ רוח
 דרומית אטר מן המזרח למערב ממלכ צין אטר אצל אחס ארצות יטטות צדומה טל ארץ וטרא א
 אצל א קצת ארץ מצרים וארץ אדום כלה וארץ מואב כולה ארץ מצרים צמקצו דרומית מער כותמנמ
 צערטה מעציון כחנה מצרים והי תצמותיו הימה ונחל מצרים היה מהלך על פש כל ארץ מצרים טנמן
 הטיח אטר על פש מצרים והתמין צין ארץ מצרים לארץ אדום לצד המזרח וארץ מואב אצל ארץ אדום
 צמקל הדרכ למזרח וכטיצא וטרא ממרים חס רצה המקום לקרבות כטמת לארץ היה מעברים את
 העלם לצד צטון וברין לארץ וטרא ולח עטה כן טנולח נחם להיס דרך ארץ ולטתים טהס יוטכס על היס
 צמערבה ארץ כנען טנ גתטתים יוטכ חבל היס צי כרתים ולח נחם אצו הדרך לא המוצב והוציאו דרך
 צדומה ל המדבר והו טקראו יחזקל מדבר העמים לשי טהיו כמה אומות יטטות צצדו והולכין אצל צדומה
 בלש אצל המערב לצד המזרח תמיד עד צאם לצדומה טל ארץ אדום וצקטו ממלך אדום טינחם לבטט
 צארצו ולעטר דרך רחבה ולכנע לארץ ולח אצה והוצרכו לסבב את צדומה טל ארץ אדום עד צאם
 צדומה טל ארץ מואב טל מלך מואב טלח ולח אצה והלכ כל צדומה טל ארץ מואב עד טוש ומסס העס
 פניהם לצטון עד סיחון ועג טהי יטכין צמזרחה טל ארץ כנען והידקן מעסיק כטיה וזהו טנ צערת וילך
 צמדבר ויטכ את ארץ אדום ואת ארץ מואב ויצא ממזרח טמט לחרץ מואב וכטו את ארץ סיחון ועג טהי
 צצטנה טל ארץ מואב נמצא טארץ כנען טבעצר הידקן למערבה היה צמקצו דרומית מזרחי טל ארץ אדום
 ונכסלנ הגבל מנעל למעלה עקרבס וכל מקום טנאמ ונכסו וצא מלמד טלח היה מציר טנה לא הולך
 וצא לחץ וצא המיזר ועסק לצד צטון טל שלם באלכסון למערב ועצר המיזר צדומה טל מעלס

ס' חנוך יקריבם נמצא מילה עקרבם למהם מן המצור עבר צה א נן מצרחה וזה תמצוהו קטיו
צדמיה של קלין דרנצ יוצא חצר אדר . מדעצת המצר ומרחיב לשון ומסך עד צח לבון / ליערבוב
ל לחצר אדר ומסך לחל מצרים ו'שון נמצא חנוך' כאן לש סכתי וצח חצר אדר טהתהיל להרח' מעצב
את קדש צר' ורחח אותה רצעה טבלנה לצד צשון היית' מקדש עד ענחון ומסכ והלחית תקצר המצר נמצא
לצד הדרום וכו' ל' לחל מצר' ומסכ לצד המערבא הים טהוח מ ד מערצה של כל ארץ נח אנהל מ ריש
צמח וצמער צ' דרומיות והית' חותית הימה א ח ר המערב טחון עד גסל גנהמחריך מ ד מערב מסס
והלחית יוגבליים יומי ר מערב מה הית' יהיה לכס הים הגדול למי ר יוגבול הנמין טעתך חיס חף הפ
הגבול נמין . חיים טקורין חילנז גסל שון מ ד שון מן הים תתחו להר ההר טהוח צמח וע שט מער'
וראשו מטופענבגם לתך הים ויש מרוחב הים וח זה הימני ח טשע לכס לנגות ממערב / שון אהל'
ההר תתחו כמו סיכה . כמו א תחו הר יס . ותחו הטער . טהס יציע טקורין אפדין . טהוח מוסב ומסמט
כלמר מהר ההר תמטב ותלכ א מיצר הצען לצד המזרח ותענש בלצח חמתו ח חנוכיא . יתצאות הגסל
בוש הגסל . כל מקום סג תוצאות הגסל ח המצר כלה טכ לגמרי וחיט שעד להלן כלל חו מסס מתמסס
ומרחיב ומצא לחחריו למסך להלן בל לבסון חתר מן הרוחב הרחשון ולענין רוחב המדה ח קראו תוצאות
טסס בלחית חותה מדה יהח תוצאות חצר שגן במקווש טשטת מזרחית . ומסס והתחיתם לכס א מיצר
מזרחי והתחיתם לשון סיכה ונטייה . כמו תתחו טהמה במצר המזרחי . ומסס הרבנה מיקס לשון . טס מקום
כלמר והמיצר הולך במזרחו נמצא השון למסס מן המצר יומאדן ישרא הוא . חדר הגסל . כל טהגסל
הולך מצשון / לרום הוא חרד והילך . ומחה א כתף . א עבר . יס כגרת קדמה . טהיה יס כגרת תוך / גסל
מערב והגסל במזרח יס כגרת ומסס ירד א הירדן והירדן מסוך וכו' מן הצשון / לרום בל לבסון טטה לצד
אדן כגשן כגג יס כגרת ומסוך למזרחא של אדן ישרא כגג כגרת עד טטפל כס המלח . ומסס כלה
הגסל עתצותית א יס המלח טמחטן התחלתה מצד מקוש דרו מית . הרי טבצת חותה / לחרש דרומית
קדמה מזרחא א טע השלם טהס במזרח . טרוח מזרחית קרוייה טעס ומערבית קרוייה חחור לשכך דרום
למין וטמא לצשון חסר יחל לכס את הארץ טהיה נחל וחלק חותה במקומכס / לחל את הארץ טהס יחל
אותה לכס לחל קותיה . ומגרט . ריח מקום חלק חוך אשר טכב להיחט נוי אשר . וחך רטאן / לבנות טס
צת ולח / למטב כרס ולח / לרוש זרעה . וכל חיתכס וכל דרככס . אף חמה טכב . וחחריו הוא חומל פים
ח כצד שפס הוא נותן / להס טכב ומהס אף הפעמיס למגרט והחטנטס למחות וכרמס . והקרייתס חין
הקרייה אף לשון הזמנה וכן הוא חומר כי הקרא יא אהך לפע . מעא וטרוט גא הדס קדוש נצרח . טס
ערי מקלט ימגד טאעפי טהבדיל מטה בחיט טלט ערים בעבר הירדן לח חקלנות עד טצחרו טלט טנתן
פוזטצבארן כגשן . חות טלט הערים וע . חעפי טבחרן כגשן תטעה טבטים וכאן חיה אף טטס הטוח מנין
ערי מקלט טלהס . מטוכ דבגלעד נשטי רוצחים דכתיב טעול חון עקצה מדס . ואס צכל צדל הכה חין ח
מדבר אף צהורג בחזיד ונח למד טההורג צכל דב דרך טהיה א טישר כדי להמית . טצ צבולס חסר
מחט א . כד מתרגמי' דהוח כמיסות חמות כה . חון הצרל טגלי וידוע לפע המקוש טהצרל ממית
צכל טהי . חשל מחט לשכך לח נתינה א תורה טישר לכתוב חסר ימות א ואת צהורג צמנוג הכתו מדבר
הרי הוא חומר / למטה חו צכל חסר ימות צה הכהו בלח רחמות . לח גר על החמרים למעלה טצחורג
חוד הכתוב מדבר . בלח יד . שיש צה ומלח יד . חסר ימות צה . טיס צה טישר להמית כתרעמו לש
סגוהכה חיס את רעהו בלח חו בלח קף . אף נתן טישר יכול כל טהי . לכך נאמר כחן חסר ימות צה
חו צכל עץ יד וע . לש . טוכי יכה חיס חתעצת חו חת חמיתו בטעט . יכול בטעט כל טהו לכך נאמר צכל
עץ חסר ימות א טהיה א כחי להמית . צענש א חשל צתוך ערי מקלט צצדייה . כתרעמו . צכמא

במחרב • צמיתו בצונם ותרעמא • צתבך סהיה סחין ע ולח היה ל יקנות ל ודור עליו או בכל אכן אשר
 ימות צה הכהו בלז רחות ילח ראהו • ועל עליו נוכחן אמרו והורג דרך ירידה גלה דרך עליה אינו גלה עד
 ונות הכהן הגמל טהור בל להטרוט זכ"ל בשרא ו'הארץ ימיהם והרומח בל לסלן את הטכנות והמקנה
 את ימי החיים אינו כדי טיהור לפע כהן גדול דא סלח היה ל לכהן גדול להקלל סלח תארש תקלה בשרא
 וכי אשר מטח אותן בשמן הקדש • מכאן דרשו רבתינן צמסכת מסכת טהם עד סלח נגמר דינו מת כהן
 גדול ויזין חזר תחתיו ולחזר מיכן נגמר דינו חוזר צמיתו של טע טכ אשר מטח חתו וכי מי מטח לוי
 חב הוא מטחו לכהן חו הכהן מטח אות סלח להבא את הנמטח במיו טמחיהו צמיתו • חן ל דס חרי
 הוא כהורג את חמת טחין ל דס • צכל מוטסתיכם למד סתהא סנהדרין גהנת צמונה לחרץ • כל

מכה נפח וגו' הוצא להורג על טהרה חת הנפח למי עדים ירצחא • טישית צמיד ובה תראה

אמ"ח 1234567

חרג • ולח תקחא כופר • לח יפטר צמחון • ולח תקחא כופר לנפס ש שר מקלנו קרי

כה לנפס • כלומר למי טנפ ש שר מקלנו סהרג צטונגאית טעמר

מגלות צמחון לותן כופר לטבת בחרץ צערס ימות הכהן הנדול

לנפס כמו לנפס • כמו טוב מלחמה טטס מן המלחמה כפר • וכמו

כי מולנס היו כפר וכאשר תאמר טובא מי טטככר

יחול ש מי טמחל כפר כן תאמר נפס ש מי טנפ כפר

וקורחון נפס מצדד • ואס תאמר לנפס לצדד •

תערהו לח תקחא כופר למי טיס ל לצדד

לשטרו מן הגלגל • לח ידעתי היחך יחמ

לשוב לטבת הרי עדיין לח נפס ומהיכן

יטוב לח תחנש לח תרשיש כתרע לח

תעתיבון • אשר אינו טוכן צתכס

סלח תפסיא אותי צטונמתיכם כי איס יא טוכן ביעד צב ישרא חף בוחן

אוצר החכמה

סדס טמחים טכצת צכסס • ונפס על נחלת המטה • טהו יצנה

ולטה • והכן יתייחס על טכט אכא • ואס יהיה חיוכל • עמר חן •

מכירה טחוזרת צובל טהירטה אינה חוזרת ואפ"ע יהים

היחל לח תחזור הנחלה לטצטא ינמחא

טמסעה על נחלת המטה אשר תהיינה

צת יורטנחלה סלח יהיה בן לחטה

מחלה תרצה וגו' • כאן מנחן לש

גדולתן • צפסס • ונמחא

כסדר תלדותן וצכל

המקדא מנחן

לש חכמתן

ומבד סטקול

ח כון

לנאמר וישתחו לך קרבנות להנח ולזהן ראה נתתי לפניכם צענכם אתם רואים איש אומר לכם
 מאומד ומטמונה צאו ורטו אין מערער בדבר ואינכם צריכים מלחמה אל לא סלחו מרגלים לא היו
 צריכין כל דין לא סתיתכם למה הזכיר טוב לאברהם לנחחק ולעקבאלא אברהם כדי לעצמו ונחחק כדי לעצמו
 יעקב כדי לעצמו ואומר לכם בעת ההיא אמר יהוה לאמר אמר להם משה לא מעצמי את אומר אלה משה
 הקרה לא אובל לצדיק אפטר לא היה משה יכול לדון את ישראל אדם שהוציאם ממצרי וקדש להם את
 הים והוריד להם את המן והנז את הטל לא היה יכול לזנוס אל כך אמר להם יא אהיכם הרבה אתכם
 והנזיל והרים אתכם על דייטכם נגל את השגשג מהם ונתנו על הדייטין וכן טלמה אומר מי יוכל לשטע
 את עמך הגדול הזה אפטר מי טע ב ייחזם מהל הזדס אומר מי יוכל לשטע את עמך הגדול אל כך אמר
 טלמה אין דייט אומה זו כאשר דייט האומות דייט האומות שאם דן והורג ומכה וחונק ומטה את דינס וגזל
 אין בכך בלש את אים חייבתי ממון טלן כדן נפשות אים נתצב טנ וקצב את קובשה נפס והנכס היום
 כמכבד השמים ובי כמכבד השמים היו באותו היום ומהו והנכס היום הנכס כיוס קיימין כחמה ולקצת
 ונכסם יוסף עלכם כסם אף פעמים ימה טנ ויערך אתכם כאשר דבר לכם אל אמרו לו משה אתה נותן
 קצבה לצדיקתיו ככד העוה הקרה לאברהם אשר אים יכול אים למנותו אמר להם זו מטל אצל הוא יברך
 אתכם כאשר דבר לכם יחיה אטף לצדי אומר לקבל לא אובל זהו שאמר לצדי לא מעצמי את אומר אל
 משה הקרה מרחם מלמד שהיו ישראל מרחם היה אחד מהם רואה את בעל דין ננצח דין אומר יש לי עדי
 להביא יט לי ראה להביא מספס עלכם דייטין יומסאכם מלמד שהיו אשקורוסין הקדים משה לצאת אמרו
 מה ראה בן עמר לצאת שמא אים שטי צעוך בית אחר לצאת אמרו מה ראה טלן לצאת מה אתם סבורים
 מטביתין וחוטב על כס מחטבות יוריתכם מלמד שהיו רגטין יהו לכם יהומט עצמכם לצדי אגטס וכי
 תעלה על דעתך נשים מה תלמוד למר אגטי צדיקי ותיקין כסיטם נצטב מצטם דבר מתוך דבר וא
 טטא ארית את רב יבי מה בין חכמי לצטט חכם דומה לטולחט עסיר שמציין לו דינר לראות רוחה
 כסא קייב אין יוטב ויתיה נטון דומה לטולחט תגר כסמציין לראות רוחה כטאין מצאין חומר ומציא וידוש
 לטצניכס שהם נכדים לכם סאם צא לפט משטף בעלתו איש יודע מי הוא ומאי זה טצט הוא ואם הגן הוא
 אצל אתם מכירי ס טיתם גדלתם איתו לכך נאמר וידוש צראטיכם ראטיס מכובדי עלכם סתהיו
 נוהגן צס יראה וכטל ואטמם חסר יד למד טאטמותיהן טל ישראל תלן צראטי דייטתן שהיה להם
 למחות ולכוין אותם בדרך ישרה ויתענו אותי חלמתי את הדבר להנאתכם היו לכם להטיב משה רצון
 מר נזה לצוד ממך או מתלמידך לא ממך טנצטערת עליה אל ידעתי מחטבתיכ הייתם אומרי עכס
 יתמא עלנו דייטס הרבה אים אינו מכירנו אינו מצאין לו דורן והוא נטטף לנו פטס לעשות אים הייתי מתעצל
 אתם אומרים עשה מהרה ואקח את ראטי טצטיכם מסכתיכ צדדיס אטריכס על מי צאתם להתמנות
 על צד אברהם ונחחק ויעקב על צד אדם סנקראו אחים ורשם חלק ונחלה וכל לשון חצה אגטי חכמי
 וידוש אצל נצטב לא מצאתי זו אחת מטצט מדות שאמר יתרו למשה ולא מצא אל טלטה אגטי צדיקים
 חכמי וידוש ראטי עליכ סתנהג צהם כטל ראטי צמקח ראטי צממכר ראטי צמטח ומאן
 נכנס אחרון ונצא ראטון טרי שפס אחד ממנה על אף טרי מאות אחד ממנה על מאה וטוטרי ריט
 עליכ לטיטטיכ אל הכופרתין ומכין על ש הדייטן צרצועה ואנוה את טותטיכ אמרתי להם הו
 מתוין צדין אמ צא לפטן דין פעמים וטלט טתאמר ככר צא דין זה לפט פעמים הרבה אל הו נוכאין
 איתנן ט בעת ההיא מטמתי אתם אמרתי להם אין עכטו כל טעצר לטעגרה ייתכ צרפות עצמכ עכטו
 הרי אתם נוטועברי לצטר טמוט לשון הוה כמז זכר או סמור אודנט בלען וכן גרו זה בעל דינו טחיגר
 תלי דברים דבר אחר ובי צרו אטיל יסחי צידה צו חלפת אחים אטיל צו תנור לכדים לא תכיר

אוצר החכמה

ודערה היא כשהיא מזה את האדם מה מתח אף כשהיא נענש עכס מה מתח ולא טמש עקולכם כדכול
 עשיתם מדת רחמים כאלה אכזרי ימים רבים תשע עשרה טנה כימים אטר וטבתם צטאר הממשות
 והם היו טניזם וטמונה טנה תשעה עשר מהם עכס בקדט ותשעה עשר טנה היו הולכי ויטריט וחזר
 לקדט כמה טנויטעם במדבר ונטיטתה מדבריה יאיל ולח חטאו הן עברי דרך הר טשר לכנס לחרץ
 מדומו לצטאן • וצטכל סקלןלן לצד למדבר הפכו טהוץ בין ים סוף לצדומו טל הר והלכו אצל דומו מן
 המערב למזרח דרך יציאתם טהוץ במקצוע דרומית מערבית מטס הן הולכים לצד מזרח ונטיטתה טשר
 כל דומו עד ארץ מואב • עמ לכס צטנה • וטום לכס לצד רוח מזרחית מן הדרום לצטן • ועכס לצט
 גמטאו הולכים את רוח מזרחית • וזהו טנ ויצא ממזרח טמט לחרץ מואב ונטיטתה מאד ומהוץ הטמונת
 א תתגרו כס • עד מקדך כף רגל אשעל מדרך כף רגל • כלומר אשעל דריסת הרגל חיש מדטת לעשות לכס
 צארטס טלן צרטוט • ויטרט אגדה עד טיצא יוכ דריסת הרגל על הר חזנים טנ ועמדו רגלו כוס ההוץ
 ירטת לעטן • מאצרהס • עטר עממים נתתי לע טבעה לכס וטנט לצט • לעט ונחת לעט • וזי זה סכ קעוקטאי
 וקדמיט הס עימן ומואב וטשר יחת מהס לעט • והטתים לצט • לעט בטכד טהלך חתו למצרים וטתן על מח
 סהיה אומר על אטתו חזתי הוץ עטאו ככטן יתכרו למון מקח • וכן טשר כריתי ל • צכרכי חיס קורין
 למכירת כרה • כי יא אהיך כר כך • לפי לא תכט חתטובתי לחרות כאל חתם עשים אף הדלו עמכס
 עטירים ונטיטת • לצד צטן הפכט עכס להלך רוח מזרחית • וזא תתגר כס מלחמה • לא חסר להס על
 מואב אף מלחמה • אצל מירחים היו אותם ונרחים להס כשהיו מווייטס לשכך ויגר מואב • סהיו סוללן
 וסוויין חותם אצל צטן עימן א תתגר כס טום צדוי בטכד צעטתאמס טלן פרטמת על אכיה כמו טעטת
 צכירה סקרה טכ צנה מואב • כלומר מאב • עטר טס המדינה יחאמים לעטס חתה סטר טזויל דחיים
 טנתתי לחברהס לפי טהאמים טהכ דחיים וטס צה לעטס אצל לא זיה יא כי חותם דחיים קורטתי מנע
 לעט • והוטבתים תחתם • דחיים תיו נחטכס חותם חיים כענקים הנקרחים דחיים על סס טכל דרוח
 חותם חיו מרשט • חיים על טכ סחיתם מוטלת על הצירוות וכן צטשר יטט החורים ונטיטס לצט
 עכ • ירטום למון הוה ינטי צהן כח טהיו מורטין חותם והולכין ונטיטת • ונטיטת צכ למחר ונחיים
 צתך ארבעה טנה • כדי טלן יגרמו לצנהס לתעככ במדבר • ויטי כאטר תיו ונטיטת • וידגר יא חלי ונטיטת
 מוטלח מרגלס ועד כאן לא נאמר וידגר כמו צטרטה ון אף ויחמר למדך טכל טלטי וטמונה טנה טהה כוזטן
 ולח נטיטת עימן הדטר בלמן חצה פכס א פטס ויטכ למדך סאין טכניה טורה על הנטיטס אף בטכל
 יטרה • חטוי מלחמה נוכן עטרים טנה ומנלה היוצאים לצבא חתה עטרה חיים חת גביל מואב וחת ער
 מול צט עימן • מכאן טארן צט עימן לצד צטן חנה אף בצדום לצד מזרח וכטחוקן עטן ללכט לחרץ חולך
 מן הדרום לצטן • ארץ דחיים תחטב ארץ דחיים נחטבת אף היו לפי טרפתי יטט צה לעטס יאיל לא ון
 היו טנתתי לחברה • והשים היוטכ צח צרי ונטיטת • ערים מנטיטת חן • כעמק חן נחטב • צטשר יהוטע חמטת
 סרט פליטתי השחי והאטקלעט והנטי והעקרוט והשים ומנטי • חטטתה טנטיטת צרהס לחטב מלך לא יכל
 יטרה • לפוטתה • ארצכ מידס הצחתי עליה כעמרי והטמילו ויטט תחתם ונטיטת חותם מוטרין לקחתה מהס
 תחת כל הטמימלמד טעורה • לחמה למטה כוס מלחמת עכסו טעמדה ליהוטט • וטוש זה הדגר תרת
 כל הטמי וזהו טנ כחן אהל תת פחך כיו טנ סכ אהל גדלך • למד צירה סנה • ממדגר קדמות • אף על
 פי טלן ציון המקי לקרוח לטיחון לסלכ למדתי ממדגר סיט מן התורה סקדמה לעלכ ונטיטת • צמדגר
 טכטבא הקרה ליתנה חזר לנתן חותה על עטו ויטמעה ונטיטת לעטו סלח מקבלת ונטיטת על ש בן פתח עליהן בטל
 אף חט קדמית לביחון דגרי טל • דגר אחר ממדגר קדמות מדטר קדמוט כל של • למדתי יכול היו
 ללח צרה ולטריף למצרי ולא ענה כן טל טלח מן המדגר אצל קרה טלח עמי ציטתנה צדך סלס

קדקד ס'לם ואינך טהור יודעסלך יי'ל'ח'ס' פנאונס וימס'ס' לך יתן כח'ס'ר עיון'ל' פ'ע'ו' יח'ל'ע'ס'ק' ל'ג'ד'ר
 צ'ר'ס'ס' ו'ל'ך' ל'ע'י'ן' מ'כ'ר' ח'כ'ל' י'מ'ס' ע'ד' ח'ס'ר' א'ע'ב'ר' ח'ס'ר' ה'יר'ד'ן' מ'ז'ק'ף' ע'ל' ח'ע'ב'ר'ה' צ'ר'ד'ן' . ר'ח'ה' ה'ח'ל'ו'ת'
 צ'ח'ה' ס'ר' ע'ל' ח'מ'ור'י' . ט'ל'מ'ע'ל'ה' ת'ח'ת' ר'ג'ל'ו' ט'ל' מ'ס'ה' ו'ה'ד'ר'י'ב'ו' ע'ל' צ'ח'ר'ת' ו'ח'ס' ס'י'ח'ו'ן' ל'ס' ס'ל'ח' ב'ט'י'ל' ע'ג'ל'ח'ז'ר'
 ל' ל'מ'ק'ד' . ט'ל'ח' ה'י'ה' צ'ר'י'ך' ז'ה' ל'ח'ז' . ו'א'ת' ב'ט'ו' . ב'ט'ו' כ'ת'י'ב' . ס'ח'י'ת' ל' ב'ן' ב'ט'ר' כ'ח'ו'י'ת' . מ'ת'י'ס' ח'ט'י'ס' . כ'ל' י'ת'
 נ'ח'ל' י'ט'ו'ן' . כ'ל' ח'ז'ל' נ'ח'ל' י'ט'ו'ן' . כ'כ'ל' ח'ס'ר' צ'ה' י'ל'ל' ש'ה'י'מ' ח'ו'ת'מ' . ט'ל'ח' ל'כ'ט'ו' . ה'נ'ח' . ט'ל' ת'יר'ח' ח'ו'ת' . ו'נ'פ'ן'
 ו'נ'ע'ל' כ'ל' ל'צ'ד' צ'ט'ו'ן' ע'ל'י'ה' ה'י'ח' . ט'ל' ת'יר'ח' ח'ו'ת' ו'ב'ס'י'ח'ו'ן' ל'ח' ח'צ'ר'ך' . ל'מ'ר'ט' ת'יר'ח' ח'ו'ת' . ט'ל' מ'ת'י'ח'ל' ה'י'ה' מ'ס'ה'
 ט'מ'ח' ת'ע'מ'ו'ד' ל' ב'כ'ו'ת' ס'ט'י'מ'ס' ח'ת' ח'צ'ר'ה'ס' ס'ב' ו'י'צ'ח' ה'פ'ל'ט' ו'ח'ז' ל'ח'צ'ר'ס' . ו'ה'ח' ע'ג' . ח'כ'ל' ח'ר'ע'ב' . כ'ך' נ'ק'ר'ח'ת'
 ט'ס' ח'א'ת'ר' כ'ח'י' . ו'מ'ת'ר'ג'מ'י'ן' ב'ט' . פ'ל'ך' ט'ר'ע'נ'ח' ו'ר'ח'י'ת' . ת'ר'ע'ס' ע'רו'ס'ל'מ'י' ק'ור'י'ן' צ'מ'נ'ל'ת' ח'ש'ת'ר' פ'ל'ט'י'ן' . ת'ר'ס'ט'ס'
 ו'מ'ס'ס' ל'מ'ד'ת'י' ט'ח'ב'ל' ח'ר'ע'ב' . ה'י'ח' ח'ת'ר'כ'י'ח' ס'ל' מ'ל'י'ך' . ה'י'כ'ל' ה'ח'ו'ל'ך' . כ'ל'מ'ר' ט'מ'ח'ל'כ'ו'ת' ב'ק'ר'ח'ת' ע'ל' ס'מ'ה' . ו'כ'ן'
 ח'ת' ח'א'ר'ע'ב' ד'מ'ל'כ'י'ס' ח'ז'ל' ה'י'כ'ל' ה'מ'ל'י'ך' ה'ר'ע' פ'י'ח' . ל'מ'נ'ח'ס' . ע'ר'י' ה'פ'ר'ז'י' פ'ר'ז'ח'ת' ו'פ'ת'ח'ו'ת' ב'ל'ח' ח'ו'מ'ת' . י'ו'כ'ן' פ'ר'ז'ו'ת'
 ת'נ'ס' י'רו'ס'ל'מ' ח'ח'ר'ס' . ל'ט'ו'ן' ה'י'ה' . ה'ל'ך' ו'כ'ל'ת' . מ'י'ח' מ'ר'ט'ו'ת' . צ'י'ח'ט'ס' י'ק'ר'ח'ו' . ל'ח'ר'מ'ו'ן' . י'ב'מ'ק'ו'ס' ח'ת'ר' . ה'ח' ח'ו'מ'ל'
 ע'ד' ח'ר' ש'י'א'ו'ן' . ה'ח' ח'ר'מ'ו'ן' . ה'ר'י' ח'ר'ע'ב' ט'מ'ו'ת' . ל'מ'ה' ה'ח'צ'ר'ך' . ל'כ'ת'ו'ב' ל'ה'ט'ד' ט'ע'ח' ח'ר'ץ' . י'ס'ר'א' ט'ה'ח' ח'ר'ע'ב' מ'ל'כ'ו'ת'
 ו'ד'ע'ת' ח'ר'ו'ת' ב'כ'ך' ו'ח'ת' ח'ו'מ'ר'ת' ע'ל' ט'מ'י' י'ק'ר'ח' . ו'ח'ת' ח'ו'מ'ר'ת' ע'ל' ט'מ'י' י'ק'ר'ח' . ט'ט'ר' . ה'ח' ס'ל'ג' ב'ל'ט'ו'ן' ח'ט'כ'ב' . ו'ב'ל'ט'ו'ן'
 כ'ט'ג'ן' . מ'י'ת'ר' ה'ר'פ'א'י'ס' ט'ה'ר'ע' ח'מ'ר'פ'ל' . ו'ח'צ'ר'י'ו' צ'ע'ט'ר'ו'ת' ק'ד'ר'ט'ס' . ו'ה'ח' פ'ל'ט' ח'י'ן' ה'מ'ל'ח'מ'ה' ס'ב' ו'י'צ'ח' ה'פ'ל'ט' . ו'ה'ח'
 ע'ג' . ב'ח'מ'ת' ח'י'ט' . ב'ח'מ'ת' ע'ג' . ה'ה'ח' י'ק'ר'ח' ח'ר'ץ' ר'פ'א'י'ס' . ה'ח' ח'ו'ת'ה' ט'ט'י'ת' . ל'ח'צ'ר'ה'ס' . ו'ח'ת' ח'א'ר'ץ' . ה'ח'ח'ת'
 ח'א'מ'ר'ה' . ל'מ'ע'ל'ה' מ'נ'ח'ל' ח'ר'ט'ן' . ו'ע'ד' ח'ר'מ'ו'ן' י'ד'ט'א'ן' צ'ע'ת' ה'ה'י'ח' מ'ע'ר'ע'ר' ח'ס'ר' ע'ל' נ'ח'ל' ח'ר'ט'ן' . ח'י'ט' מ'ח'ו'ב'
 ל'ר'א'ט'ו' ט'ל' מ'ק'ר'ח' . ט'ל' ל'פ'ו'ש' ע'ל' נ'ת'ת'ל' ל'ר'א'ט'ו'ת' . ו'ל'ג'י' ח'ז'ל' . ל'ע'י'ן' ה'י'ד'ו'ס'ה' . ע'ד' ח'ר'ד'ג'ו'ן' . ה'י'ה' ת'ו'ך' ה'נ'ח'ל' . ו'ג'ט'ל'
 ת'ו'ך' ה'נ'ח'ל' . ו'ש'ד' מ'ע'ב'ד' . ל'ת'כ'ו' . כ'ל'מ'ר' ע'ד' . ו'ע'ד' ב'כ'ל' . ו'ח'ת'ר' מ'כ'ח'ן' . כ'כ'ר'ת' מ'ע'ב'ד' . ל'ר'ד'ן' . ה'מ'ע'ר'ב' . ה'ח' ו'נ'ח'ל'ת'
 ע'ת' . ג'ד' . מ'ע'ב'ד' . ה'ר'ד'ן' . ה'מ'ז'ר'ח' ! ו'נ'פ'ל' . צ'ע'ר'ל'ס' ר'ח'ס' . ה'יר'ד'ן' . כ'ט'ג'ס' . ו'ש'ד' מ'ע'ב'ר' . ט'פ'ת' ע'ד' כ'כ'ר'ת' . ו'ז'ה'ו' ע'ג' . ו'ה'יר'ד'ן'
 ו'ג'ט'ל' . ה'יר'ד'ן' . ו'מ'ע'ב'ר' . ל' . י'ח'ט'ו' ח'ת'כ'ס' . ל'צ'ט' . ר'א'ח'ו'ב'ן' . ו'ג' . ט'ה'י'ה' מ'ד'ע'ר' . ל'פ'ת' . ח'ח'י'כ'ס' . ה'ס' . ה'י'ח' . ח'ו'ל'כ'י'ס' . ל'פ'ת' . ח'ח'י'ה'ט'
 ל'מ'ל'ח'מ'ה' . ל'ט' . ט'ח'ט' . ג'צ'ר'י'ס' . ו'ח'ו'י'כ'ס' . מ'פ'ל'ס' . ל'מ'ט'ה'ס' . ט'ב' . ו'ט'ר'ף' . ו'ד'ו'ש' . ח'א'ף' . ק'ד'ק'ד' .

[illegible]

בקהל ריש בחנף מורח סל טמם מקום זריחת הטמם • וזאת התורה זו היא סדור צדקה למד אור
פרסה זו לא העדות יהם הם אטר דבר צדקה ממזרים • דבר להם בער סת מאב חטר צדק הירק
שחול צמורח סד צד הסט היה צמדים • בענר הירק חור וטמם להם • לא את חטיתכם בלבד כרת
יא עשם קטנם • אמר רב ברכיה אמר מטה ליתאמרו את מענה חתכם על לא דבר כמדך מהרסור
שעה בין מוכר ללקח הרי הלקח עצמו מדבר עמכם לאמר מוסב על דבר יא עמכם דהר יואבש שחל
צין יא וביטכם על פני יא ככל אשר את טב וזהו כל השלם דא כל זמן טלף קיים עזרת הדורות כנר
פרסיתם • טמור חתים הטבת וצדאנות חול חומר וכד סתם בדבר אחד נאמרו וצדקה חתנאמות
ובצמיתה חתנאמות • אמר בוך קדש מתן תורה צדקה • וזכרת כי עבד היית • על מצותכן עדין סתיה
ל לעבד וצמור מכותיו כאשר בוך • אף על כבוד חט ואם נצטוו צדקה סס ססל חק ומטע • לא תנאף חן
שאף לא בצמית חט • לא תצוה כדע • לא תרוג • אף הוא לשון חמדה • נחמד למראה מתרגמין דמרג
ולא יסף • מתרגמין לא פסק • כי קל קיים וחוק לשלם • דא ולא יסף • לא הוסיף להרחות צדקה ופיה וזה
תמך התעמם כח בצדקה טנאערת • עלכם ורשיתם חת ידי טריתו טלנכם חרדים להתקרב חל
מזהב יא לא יעה היה לכם ללמוד מש הצדקה ולא ללמוד ממטה • יא להיט יא אחד טהור להיט עתה
ואין לדי האומות עתה להית אחד טנכי חז אהשך א עמם טפה צדקה וכתב אחר חומר צום החול היה
יא אחד וטמ אחד וזהו ברת עשה דבריו מאהבה • היא דומה שטה מאהבה • לשטה מדרהד השטה חל
רב מדרה כטהור מאריות עלו מנחו וחולך • בכל לצבך בשן יורדך • דא בכל לצבך טלף יהא לבך חלק
עם המאס • וכל בעטן חל על אטל חת בעטן • וכל מאוץ בכל ממאן • וס לך אדס טממין חכס על
מעש לבך נאמר בכל מאוץ • דא בכל מדה טממד לך בין צדקה טבית בין צמדת שרעא • יוכן דוד חומר
סס יאשנת חטא וע יהיו הדברים הלם מה מאהבה הדברים הלם טמערן כך חתה מחד הקנה ומדכן
צדכ • אמר חכמי מאך חסם לא יהו בעטן כדונמא יאט טלף חלם חטטה לא בצדקה טהכל רבין
לקר חתה • דונמא מאת המלך הברית צכת • וסננתם לשון חמד טיהור מחלדין בשן טלס יאחל חלם
דבר לא תתא דרך נמגס ס לא חומר ס מיד • לצבך חלם התלם דים יאטין בכל מקום טהתלמידים קרוין
עם טצטם חתם לא להיכס ואומר עת הנכחים אשר צבות • וכן לחזקהו טלמד תורה לכל ישראל
וקראם צטם טצועתה בט א תמל • וכטם טהתלמידים קרוין צטם כך הרב קדו חס • טא חס רכס ישראל
וצדקת צטם • טלף יהא שיקר דסרך • לא צטם שיקר וא תעטם טעלם • וצטבך יכל חלם • טכס צמדי
היס תלמוד למד • וכלכתך צדך • דרך חרן צדק תורה זמן טכית זמן קימה • וקטרתם להוית על יד
חלם תעטן טצדק • וזהו לננאשנות בין שטן חלם תעטן טצדק • ועל סס מנן פרסיתיהם בקראטע צדק
טתים פת צדקיהו טתים • מאת צדק מאות כתיב טלף צדך לא חת • וכטריך לרבות טערי חצרות
וטערי מאות וטערי שירות חצובים לפי טהיו מקום טרשים וס לשם נופל ס לשון חציה מכתובים כתרם
מכתובותיה טהיטם סס עכדים • וטמא תטט • חס יט ס כל המדות הלל ידא חת טמיתיה • וזה
בטטיתך • ואם לאו תטט • מלדי העמים אשר הוא הדין לרחוקים • לא מדך טתיה דואה חתם כבך
תושם אחריהם חוצך • וזהו עלהם צדקה • צמדה כטיטאן מאצרו נטוהו חמים היט יא הישר והטוב וז
פטרם ולתם מכות הדין • כאשר דבר יא והיכן דבר • וזהו חת • חס כקוטלן בך מחר יט מחר
טחול אחר זמן וטל לזון הטלכה והתיה וכן וטל הצדק לא תמס לא תתן להם חן אסור למד כמה נאה
גי וד דא לא תתן להם חטיה צדקיהו יא חת צטן טל גי כטיטא חת צדך יא חת ס כך אשר
תלך ל צדך מאחרי למאט טכן צדך הצד מן העי קדו כך חל צדק הצד מן העי חת קדו צדק יא חת

ממעל וסרסז מנחת. ואתפלל בעד אהרן. וחושלת תפלתו לכפר מחצת ומתן טע צנו ונאחר טעם. טהון
לפון הוות. כח הלך וגדול מלגט בלעו. ואתפלל אל הן עצמן האמורין למעלה וסעלן כאן לש טכתב כאן
מדר תפלתו. יא אלהים ש תטחת עמך בעת ההיא. למוף ארבעים חס נתרצה לי ויחמר קסל לך טע לעחות
ואחר כך ועשית לך ארון עץ. ואט עשיתי ארון תחלה לכסחצח ונלחות כדי חנה חננים. ולח זה הוא ארון
טענה בעלן. טהרי צוטבן לח ניעמק ט עד לאחר חס הכשרים כי ברדתו מן ההר טה להם על מלחכת
המטבן וצולל עמד מטבן תחלה ואחר כך ארון וכלם. נמצא זה ארון אחר הוא. וזהו סהיה חצא עמהם
למלחמה. וזוית טענה בעלן לח יחלף אל בימי על ונעטט על ונערה. וצב יסרף נטש מצהרות צב יעקן
ממרה. מה עשן זה לבין יכל מצהרות צב יעקן נטש לממרה והלח נוממרה צח לבע יעקן. סנ ונטש
מ וצמרות. ושל טס מת הארץ והלח צהר ההר מתוצא ונאככותמטא טמחה מסעת ממזמרות להר ההר
לח חף זה מן התוכחה של זאת עשיתם כטמת אהרן צהר ההר סוף ח טנה נטמלתק ענה. בוד ידחתם
לכם ממלחמת מלך ערד ונצתם ראט לחאר למצרים וחזרתם לחאורכם טמחה מקשת ערד צב יעקן ומטס
לממרה טס נלחיו צבם צב לי ודרע מכס ואתם מהם עד טחחצרו אתכם צדך חזרתי ומטס חזרו הגדגד
הוא חר הגדגד. ומן הגדגד ימרתה. וצממרה עשיתם אכל ככל על מיתת טל אהרן טגמרה לכם וחת
וגמרה לכם כאל טס מת אהרן. וסמך מסה תוכחה א נטמר הלחות למר טקסה מ יתכן טל צדיקס לעט
הקצה צום טנט צרו הלחות ונחודיעך טהוקסה. לע על טצטנ ראט לערוס הימא כוכ טעטט ט העגל בעת
ההיא הציל ממך לעטן ראטון בעת ההיא בטנה הרחטנה לנאתכם ותשתם ועשיתם העגל וצב לי לחטש
הבדלם חמקים מכס. וסמך מקרה זה לחזרת צב יעקן למר טוף צח לח טש צה צב לי לח עמח צח מוצתם
ואכס עמדת צהר לקבל לחותה אחרונט. ולש טלף טרט למעלה כמה עמד צהר בעליה א האחרונה
חור והתחיל צה לטפת את ארון הלטים לעמוד לטרת ונצרך הכהטם. וזו נטיות כטס. על כך לח היה ללי
חלק לש טהובל לעטתה המוצח וזין פאין לחרוט ולורוט. יא הוא נחלתו. ונטל פרס מזמון ממת המלך
צמים הרחטטט טל לחות הרחטט מה חס צרצון חף אל צרצון אכל חמטשים טעמדות טס להתפלל עלכם
היו צכעט. ויחמר יא חלף אעש טמרתם מחזריו ונעשתם עגל אמר לי לך נחה אההטם שחסר דברת
לך. ונעשה יסרף אעש טעשיתם כל זאת שדט רחמיו וחצתו עלכם וכל מה טחטחתם לעט חטט טוט מכס
כי חס לטרה ודרטן רטתגן זכרם לערכה מכאן טהכל כדי טמים חון מידחות טמים לטמר חט ממות
יא. ואף א לח לחטט אל לעובלך טתקבל טכר. יהן יא לחיך הטמים והכל חזעש כך רק צחטתך חטן
מן הכל וגורעט ציו צכס כמו טחתם רוחים אתם חטוקים מכל העמט חס הזה ערלת לעכס. חטטם
לעכס וכטמו. וחטט האוטט. לח וכל טס חזון לחטל אתכם מידו. לח יטח עטס חט תערק של ונלחיקח
טחחר. לחתשים צחמון יש זה מטטט יתוס ולמנה. הרי צמרתו ואלל צמרתו ענותטו. וזה הדברה כותב
צתורה טאי צכחיס ומטול צכחיס. צתורה א טחמרט. צכחיס חזי זה בית חסר תצט ל וט זה חכט
לעט נכח רוח. צכחיס מל לעכט צכחיס. חזי ויתוס וזין למנת ואחצנר לתת לחס וטמלה וצב
חטוטחור זה טכל עטמו טל יעקב חכט על זה נתפלל טנות ל לרס. ל וצב ללכט. כי צריס הייתם מוס
טכך ש תחמר לחכרך. חטט יא לחיך תירח ונעטט ונדבק ט. ולחחר טהיו כך כל המחות האל חז דטמו
תצבט. ויטעטם חס יתא לכס לטלעט ולחבן ולקבל חט תוכחתו כי לח עט צככט חט מדבר עכטטוכל
למח לח ונעט חט זחילא דחיו. וצכרכל ישרא. כל חקס טהיה חסד מהכ צרח הארץ נקקה מיתחת
וט לחיך חל דברי רב יתודה. חמרל רב נחמה ואלל ככר טחמר ותקתח הארץ חטטחולח פיתיה חמר
ל מחחתה מקים צכרכל חמר לעטטטכל הארץ מדרון כמסך. צכל חק. טדיה חסד מהכ צרח חס